

הרשה לי לשאול אותך: כומן שמתרחש אירוע בגדה... לא בגדה! ביהודה, שומרון ועזה! הגדה זה רק בדמיון שלכם! אני מוכרת על הגדה המערבית שני הירדן.

תסלחי לי. כאשר את מסתכלת על זה מירדן או זו באמת הגדה המערבית, אבל אם את מסתכלת מאצלנו זה בכלל לא גדה. יש כבר גדה אחת, הגדה המזרחית, שהיא ירדן, הרשי לי להזכיר לקהל הקורי אים הנכבד, שגם היא היתה חלק מארץ ישראל עד לשנת 1924.

כאשר אתה מסתכל על זה מרבת-עמון, אכן זו גדה מערבית. לכן המונח "גדה מערבית" הוא מונח פוליטי ירדני, ובאופן טבעי אנטי-ישראלי. כשרפיק חלבי אומר "גדה" הוא מתכוון לכך שזה לא שייך לישראל.

ברשותך, נחזור לעניין יהודי, שומרון ועזה. את האירועים בשטחים מספקות גם טלוויזיות זרות. האם לדעתך זה כפר שכל העולם נראה יודע, ורק אנחנו לא? ארת הנימוק החזק הנה שמעתי כבר שאלות פעמים. זהו נימוק תירוצי ושקרי, שנשמע כבר הרבה פעמים מפי כתבי הר טלוויזיה ועורכייה. לא תמיד הטלוויזיות הזרות בשטח, לא כל מה שכל צוות זר מצלם חייב לצלם גם צוות ישראלי. אני מתנגד עקרונית לצילום אירועים. אני נגד מסירת המיקרופונים והמסך לאנשי אש"ף.

מדוע לא מתייחסים איך ברצינות? מדוע כתבי רשות-השר דור מתייחסים איך כמו אל זר? אכן, אחד שרופק ותופס טרמפים על כותרות?

אני בטוח שזה נכון מה שאמרת עכשיו. אני חושב שמתייחסים אלי ברצינות הור מית וגדולה. הנה, ראיינו את ירון לונדון ושאלו אותו על פאפו. הוא אמר שהוא אומנם לא מסכים איתי, אך יחד עם זאת אני היחיד שמכין סיעורייבית, ולכן יש לכבדני ולשמעו את דעתי.

כל העיתונאים מתייחסים אלי ברצינות, יש להם נטייה להתייחס אלי בדרך צינית וסאטירית, אך כאשר מדובר בנושא רציני אין להם כלי נשק נגדי. כאשר אני מעלה נימוקים, הם מבוססים ומוצקים. צריך לשלוט גם בתיאוריה של תיקשורת וגם בתיאוריה מיספסית כדי לעמוד מולם. עם כל הביקורת שיש כלפי אנשים ברדיו ובטלוויזיה, אני מתייחס אליהם בלעג ובציניות. אפילו את רפיק חלבי יש לכבד - הוא הרי יציר פכו של המדינה, של השיטה הגרועה בטלוויזיה הישראלית. יעקב אחימאיר אינו פחות גרוע מרפיק חלבי. מבחינת המסר האישי שהוא מעביר לקהל הצופים, הוא אומנם מעביר זאת בצורה אחרת, בצורה של צדקנות, אבל למעשה שניהם מאותה אסכולה שאינה אסכולה.

לוא כולם ידעו מי מחליט על מה, והיו כללי אתיקה, רפיק חלבי היה כתב מצטיין ויעל חן לא היתה מנסה להעביר את דעותיה הסוציאליות כביכול. כתבים מעטנו באוזנינו כי מאז שישע חן אינה עורכת יותר את יומן החדשות, ירדה רמת היומן. אני לא מסכים. אני חושב כי הרמה נכונה וטובה. יומן-השבוע אינו חייב להיות בימה ליגוזה פוליטי, יעל חן יכולה להגיד מה שהיא רוצה בבימה חופשית, לא בטלוויזיה שלנו.

האם הצרתם את צעריה שני יעל חן, ובכך גרמתם לה לפרוש? לא. מעולם לא סיפתי בה ולא הזכרתי את שמה. אני חושב שיעל חן לא היתה בסדר. היא קבעה את אופי היומן לא בכפוף לאירועים אלא בכפוף למסורה האישיים, שאותם ביקשה להעביר לציבור. בכלל, העורכים והעיתונאים אינם מבינים שהמדינה אינו נחלתם הפיאדולית, והעוליהם להימנע מלהשמיע את מה שקראו בשעולם הזה או ששמעו בכסית או בי טעמון.

האם לדעתך ממדא מנכ"ר הרשות, טומי לפיד, את תפקידו כיאות? טומי לפיד עושה דברים טובים וחשובים, אך יש לו לדעתי בעיה אחת - הוא אינו מתפנה לבעיות יסוד. ביקשתי אותו לא פעם לשפץ בבעיית כוח-האדם, לבער את האנארכיה ואת התופעה שאדם מתקבל לעבודה על בסיס שמור לי ואשמור לך. לפיד הוא אדם המכיר מאוד בערך עצמו.

הבה נאמר שהוא מאוד מאוד אוהב את עצמו, ולכן הוא מלולל בוועדה-המנהל, ומתנגד לכך שהוועדה-המנהל יקבע כללים לפיקוח.

האם אתה סבור שיש להתייחס לרף אותו במנכ"ר אחר?

אני אומר בכנות: לא. מניתי מיספר חסרונות, אך מבין כל המועמדים טומי הוא נכס לרשות-השידור. הוא חשוב מפני שבדרכו הוא גורם לחינוך מסויים. אלמלא הלחץ הציבורי שאני יצרתי, לפיד לא היה מצליח בעשרים אחוז ממה שהצליח: הוא לא היה מצליח להיכנס לקן הצרעות הפלסטיות ולעשות סדר.

אני רוצה להזכיר, בלי להשתבח ובלי להתגאות, כי אני התקוממתי נגד העיתור באים. את יודעת שאישי ציבור מתחנפים לעיתונאים. אני הייתי היחיד שאמר שעיתור נאי יכול להפוך לעריץ.

הנה, אלי ניסן ניסה להזמין אותי לתוכנית על תיקשורת. טומי אסר עליו להזמין, כי חשש שאניך דברים חמורים נגד הטל-וויזיה. מעולם לא הזמינו אותי לטלוויזיה. זה נקרא חופש דיבור? מעולם לא העזו להתמודד איתי בגלוי מעל למסך.

האם נואבת לך העובדה שמעולם לא הופעת בטלוויזיה? זה מה שמפריע לך?

זה בהחלט חורה לי! ניתן היה לעשות איתי שיחה בשניים, חוקד!

פרצתי דרך לביקורת. יש לכך חשיבות! אומר בגלוי: אני סבור כי זוהי תעודת עניות לחופש העיתונות שלא מומינים אותי להופיע בטלוויזיה. אני סבור כי זה מראה שהם פוחדים מפני ומדועות. הם רגילים לסתימת פיות שלהם קוראים חופש-ביטוי.

איפה כתוב שאחימאיר ויבין הם בעלי החזקה הבלעדית על רשות השידור? מה 13 שנה? הם מעבירים מסר אישי במשך שנים ולאורח אין שום גישה למכשיר. לעיתון יש מדור מכתבים למערכת, למה שלא יהיה מדור כזה בטלוויזיה?

יש לנו חבר בוועדה-המנהל בשם מיכה ינון. כאשר ירון נסע לחו"ל הוא מילא את מקומו, והנה יום אחד אני שומע בשש בערב בקול-ישראל הצהרה מפי ינון, המגנה את מנחם בגין שמתח ביקורת על הטלוויזיה. במבט לחדשות נמסרה הידיעה בראש המהדורה. מתי שמעת שכאשר חברים מתחו ביקורת על הטלוויזיה זה הופיע במבט לחדשות? מר לפיד דאג שלי הם הם מלהזכיר, מעולם לא הושמעו. וכמובן, מי היה עורך המהדורה אם לא ידידנו, הצדיק הידוע, יעקב אחימאיר. מדוע צדיק? משום שהוא מדבר עם מראייניו בהתממות, וגותן הרגשה שהוא רק רוצה להיות בסדר. אבל ראית כמה גס הוא היה כלפי הרב גורן?

בדין על התנהלויות, הוא סיפר על רצח בבאר-שבע, ואחרי דיוגמה זו עבר לדיון בן 40 דקות על הפרות חוק בהתנהלות, וכך הציג במטרה שפלה את גושי-אמתים, באותה רמה של פשע פלילי, ועכשיו, ברשותך, אחזור לנושא רפיק חלבי. קראתי אצלך בראיון עם רפיק - וזה היה ראיון גדול, הוא הרי אוהב פרסומת, את חוות דעתי על בחורות יהודיות. את רואה, שום דבר אצלי לא הולך לאיבוד, יש שם קטע שצריך לדעת לפסול את רפיק מטפסל בהתנהלויות היהודיות. אני קורא שהוא מספר לך שחיו תקופות שבהן שנה את ישראל, אבל כשנכנס ל-מחלקת החדשות מצא סוף-סוף אווירה חמה.

אין אנו רשאים לתת את נושא ההתיישבות וההתנהלות לסיקרון של עיתונאי שמפעם לפעם, ומתקופה לתקופה, יש בו רגשות שינאה נגד ישראל, ושאהבת ישראל היא אצלו על תנאי - על תנאי שטוב לו במחלקת החדשות, על תנאי שאהבים אותו. רפיק מביע את השקפתו כערבי בעל הכרה לאומית.

רפיק חלבי הוא רדווי. לא. הוא רואה את עצמו כערבי לאומי. הטלוויזיה אשמה בכך שמכניסים אותו אישית לקונפליקט, כשנותנים לו לסקר תחום ערבי. לטובתו היה צריך לקחת ממנו את הנושא. עם ידידים שכמוך, רפיק אינו זקוק לאוייבים. אני אומר לך בכנות - אני רוצה לגרש אותו מרשות-השידור, אבל מה איכפת לו להיות כתב כלכלי?

האם מעלימה המישטרה במזיד ראיות חשובות במישפטי-רצח נדי להביא בכל מחיר להרשעת הנאשמים - למען יוקרת המישטרה וקידום החוקרים? האם יושבים אסירים בכלא על-פי פסקי-דין שהוגשו בדרך זו?

בית המבוכה גם הוא לא ידע על-כך דבר. הסניגורים דרשו מייד כי יסופק להם כל חומר-החקירה שיש בידי המישטרה ואשר לא נמסר להם.

ביום החמישי, בעת פתיחת הישיבה, הודיע התובע כי היו שתי שיחות מוקלטות, שעליהן לא נמסר לתביעה ולסניגורים. אחת השיחות היתה עם רמי ערוסי, והשיחה השניה היתה עם ראש צוות-החקירה המיוחד (צ"מ), תת-ניצב ארמנד לוי. התובע מסר את תמלילי שתי השיחות לסניגורים, ובית-המישפט דחה את המשך המישפט, כדי שהללו יוכלו ללמוד אותן. לדברי הסניגור עצמו, התברר שרמי ערוסי ניסה להוציא דברים מפיו של סייף, כשהוא משתמש בכל אותם הדברים הר מהווים פיתוי והשפעה בלתי-הוגנת, אותם מייחסת הסניגוריה לשוטרים החוקרים, ושאותם הכחישו כל קציני-הצח"מ. ב-שבועה, מעל דוכן-העדים, אולם מכיוון שהם גם הכחישו את העובדה שהפגישה בין ערוסי וסייף היתה מתוכננת, והעלימו

פי שימת המישפט שלנו, אמר פעם שופט ישראלי נכבד, השופט, החוקר את הדין, יודע פחות מכולם את עובדות המיקרה. הוא נתון לחסדיהם של התובע והסניגור, שיביאו לפניו את כל הראיות הרצויות להם. השבוע, לאחר ההתפתחות האחרונה במישפטם של האחים סייף, דאהיש והאיל מועזי, נראה כי מי שבחר את הראיות שיוגשו לבית-המישפט הוא צוות-החקירה המישטרי, המטפל במיקרה.

שלושת האחים מועזי נאשמים שרצחו בשנה שעברה את חבריה-הכנסת חמאד אבו-ריבע בירושלים. הם נעצרו סמוך למיקרה ונחקרו על-ידי אנשי-המישטרה. במהלך חקירתם מסרו הודאות שונות. על סמך הודאות אלה מתנהל נגדם עתה מישפט-רצח בבית-המשפט המחוזי ב-ירושלים. סניגוריהם, עוויאל עצמון ובי צלאל שגיא, מנהלים מישפט-זוטא עקשני, כדי לבטל את חוקפן של ההודאות הללו. הם טוענים כי האחים פותו על-ידי החוקר

החקירה הראשונה של רצח אבו-ריבע (שגופתו נראית במכונית) פגישת מיקרה

את הקלטה, נשאלת שאלה חשובה: האם אמינים כיום קצינים אלה על בית-המישפט? יתכן כי בכך תלוי גורלו של המישפט כולו.

דו"חות

אבודים

עיקבות גידויון של ההקלטות הגיי שו הסניגורים תלונה ליועץ-המישפטי נגד ראש הצח"מ, תת-ניצב ארמנד לוי. הסניגורים גם דרשו כי הוא יתייצב בבית-המישפט ויצהיר שאין בידו חומר נוסף, אשר לא הוגש לתביעה ולסניגורים. בימים אלה עומד תת-ניצב לוי להסביר לבית-המישפט מדוע נשכחו שתי ההקלטות על-ידי המישטרה.

קצין מישטרה ותיק וחוקר מעולה, כתתי ניצב לוי, יודע בוודאי היטב את הוראות החוק. חוק סדר הדין הפלילי מחייב את המישטרה להגיש לתובע בתום החקירה את כל חומר-החקירה. אותו חוק מחייב את התובע להעמיד לרשות הסניגור את כל הראיות שהוגשו לו.

רים, וכי היתה עליהם השפעה בלתי-הוגנת.

האחד אחרי השני עלו על דוכן העדים חמישה קציני-מישטרה, והכחישו שהיתה השפעה כזו. הם טענו כי ההודאות ניתנו מרצון חופשי. הם גם הכחישו כי פגישה בין סייף ורמי ערוסי, עדה-המדינה במישפט הרצח הכפול, שנערכה בתא-המעצר יומיים אחרי מעצרו של סייף, היתה מתוכננת. כל הקצינים כולם טענו כי פגישה זו היתה מיקרית, מכיוון שבמקום יש רק תא-מעצר אחד.

שיחות

מוקלטות

שישי שערה להעיד היה הקצין פינחס לסרי, גם הוא מצוות-החקירה-המיוחדת. להפתעת הכל הודה לסרי כי הפגישה בין ערוסי וסייף לא היתה מיקרית כלל, אלא מתוכננת היטב. ערוסי אף צוייד במכשיר-הקלטה זעיר, שהוצמד לגופו. סרט ההקלטה של שיחה זו ותמלילה לא נמסרו לסניגורים, וכאשר פנו לתובע, מיכאל שקד, וביקשו אותו ממנו, התברר כי למר-